

I bemærkningerne til lovforslaget om denne bestemmelse hed det bl. a.:

»Med den foreslåede bestemmelse vil det som et led i den nærmere udformning af betalingsordningen kunne fastsættes, at privat praktiserende læger inden for visse rammer fortsat kan henvise patienter direkte til statens sygehuse m. fl., uden at det er nødvendigt at søge om hjemstedsamtskommunens samtykke til behandlingen, forinden patienten modtages. En sådan ordning kan vise sig nødvendig for at sikre, at de statslige sygehuse fortsat får det patientunderlag, som er nødvendigt ikke mindst af hensyn til hospitalernes forsknings- og undervisningsforpligtelser. Der vil dog ved anvendelsen af denne bestemmelse blive lagt megen vægt på, at patienttilgangen i videst muligt omfang sikres gennem aftaler mellem det statslige sygehus og de benyttende amtskommuner.«

Nærværende lovforslag indebærer, at visitationen til såvel statslige som amtskommunale lands- og landsdelssygehuse skal baseres på princippet i sygehuslovens § 5, stk. 5 (kautionserklæring), der er et udtryk for, at der skal være sammenfald mellem økonomisk ansvar og dispositionsret. Det foreslåede aftalesystem suppleret med visitationsretningslinier udarbejdet af hver enkelt amtskommune må anses for væsentlig bedre egnet til at tilgodese de hensyn til sikring af patientunderlaget, der lå til grund for den nævnte bestemmelse i 1975-loven, end alene en adgang for indenrigsministeren til at foreskrive »fri visitation«.

Det bemærkes, at amtskommunerne kun skal lægge vægt på rent lægelige hensyn, når der i konkrete tilfælde skal tages stilling til, om undersøgelse og behandling på fremmede sygehuse bør søges etableret, for at der kan ydes fyldestgørende sygehusbehandling.

De regler om indgåelse af aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger på fremmede amtskommunale sygehuse samt på statslige og private sygehuse, som indenrigsministeren kan fastsætte efter forslaget til § 11 a, stk. 1, i sygehusloven, jfr. lovforslaget § 1, nr. 4, vil som udgangspunkt bl. a. blive baseret på det nuværende benyttelsesmønster. Det foreslåede aftalesystem vil blive understøttet med de vejledende retningslinier om visitation til lands- og landsdelssygehuse m. v., som indenrigsministeren efter forhandling med sygehusrådet kan udfærdige efter den gældende bestemmelse i sygehuslovens § 11, stk. 1, og som bl. a. vil blive baseret på det udredningsarbejde, der finder sted i det under sundhedsstyrelsen nedsatte planlægnings- og visitationsudvalg med sagkyndige underudvalg. Medicinaldirektøren er for-

mand for dette udvalg, hvori bl. a. amtskommunerne og lægelig sagkundskab er repræsenteret. Der henvises herved til akt 107 af 30. november 1977, hvorved finansudvalget tilsluttede sig, at der foreløbig indtil udgangen af 1981 blev nedsat et planlægnings- og visitationsudvalg vedrørende lands- og landsdelsfunktioners afgrænsning, organisation og placering på statslige, kommunale og private sygehuse.

Under planlægnings- og visitationsudvalget nedsættes efter behov sagkyndige underudvalg. Som eksempler herpå kan nævnes underudvalg om visitation til lands- og landsdelsfunktioner, om hjertekirurgi, om onkologi (cancerbehandling) samt om ortopædisk kirurgi.

Regler om indgåelse af aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger på amtskommunale, statslige og private sygehuse samt vejledende retningslinier om visitation til lands- og landsdelssygehuse m. v. forventes udsendt i løbet af foråret 1980. Der vil i forbindelse hermed blive optaget drøftelser med de kommunale parter om bl. a., hvilke frister der bør fastsættes for indgåelse af aftaler samt udarbejdelse af retningslinier i hver enkelt amtskommune om visitation til lands- og landsdelssygehuse m. v.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget vil ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser, hverken for staten eller amtskommunerne. Iværksættelsen af den varige betalingsordning vedrørende statens sygehuse og afvikling af de hidtidige statstilskud til amtskommunale neuroafdelinger og radiumstationer m. v., der er baggrunden for lovforslaget, vil heller ikke medføre økonomiske konsekvenser for staten (totalbalanceprincippet), men vil have forskellige byrdefordelingsmæssige konsekvenser for de enkelte amtskommuner, jfr. ovenfor under pkt. 2.3.

Lovforslaget vil, sammen med iværksættelsen af betalingsordningen m. v., medføre et administrativt merarbejde for de enkelte amtskommuners sygehusforvaltning m. v. samt for Rigshospitalets administration i forbindelse med opgørelse af senge-dagsforbrug og afregning for benyttelsen.

Lovforslaget vil også indebære øget administrativt arbejde for de centrale sundhedsmyndigheder, men dette merarbejde vil formentligt stort set blive opvejet af mindre arbejde som følge af afviklingen af de hidtidige tilskudsordninger til amtskommunale neurokirurgiske og neuromedicinske afdelinger samt radiumstationer.